

NA NIC SI NEHRÁT

Fotbalový kemp v Olomouci, červenec 2022

Jako kluk jsem si vždycky přál zažít ten pocit, kdy z útroby fotbalového stadionu přicházíte na hřiště, zaplněné tribuny šílí, všude kolem kamery a za nimi další miliony fotbalových fanoušků doslova z celého světa, zní hymna Ligy mistrů: „Die Meister, The Champions...“ Pro většinu z nás tato situace zůsta-

ne pouze snem, ale zrovna před sebou mám člověka, který to zažil na vlastní kůži – hrál za Bayern před necelými 100 000 fanoušky, hrál také na téměř 60 tisícovém stadionu v Manchesteru. A přesto je to na první pohled úplně pohodový chlapík, který neváhal poskytnout exkluzivní rozhovor pro náš časopis.

Být profesionálním fotbalistou je sen velké části kluků. Jak se to stane, že toho člověk skutečně dosáhne?

Když jsem byl dítě, tak jsem si to opravdu moc přál, takže určitá cílevědomost je důležitá. Věnovat tomu čas, úsilí, práci. Když se to dá všechno dohromady, s Boží pomocí to může vyjít. Ve čtvrtáku na střední jsem byl v Olomouci přeřazený do A týmu, školu jsem pak dodělal dálkově.

Měl jste i jinou variantu, co v životě dělat?

Je určitě důležité mít širší rozhled, nemít v hlavě jenom sport, ale být použitelný i jinde. Ale člověk se nakonec musí rozhodnout a pak za tím opravdu jít naplno. Mně třeba učení celkem šlo, ale rozhodl jsem se pro sport.

Jakou roli hrála ve vaší kariéře rodina?

Velice důležitou. Rodiče mě podporovali a sami museli obětovat kus života, protože jsem dojížděl na tréninky, což bylo náročné časově i finančně. Navíc moje mamka byla fotbalistka, tak mě k fotbalu vedla.

Dokážete říct, co je rozhodující pro to, aby se kluk prosadil v profesionálním sportu? Jaká míra talentu je zapotřebí a co se dá třeba dohnat tréninkem?

Talent je samozřejmě důležitý, ale ne rozhodující. Je potřeba si vytvořit určité pevné základy v sobě a mít schopnos-

ti, jako je ochota poctivě pracovat, dále rozvíjet týmového ducha, aby bylo zakotveno, že fotbal nejsem jenom já, ale že my – kolektiv – je důležitější.

Jste věřící od malička, nebo jste k víře dospěl během života?

Měl jsem to takové nahoru dolů. Rodiče do kostela chodili, ale moc se o tom nemluvilo, takže jsem to bral jako svou

TOMÁŠ HOŘAVA, 1988

**Ženatý, 3 děti
3 ligové tituly s Viktorií Plzeň,
účast v Lize mistrů (slavný gól
proti Manchesteru City)
přes 400 ligových utkání,
61 gólů
14x reprezentace ČR, 3 góly**

povinnost, ale ani jsem nevěděl, co se tam děje, neoslovovalo mě to. V 15 letech jsem z toho trochu utekl, nicméně stále jsem věřil, že svět není jenom materiální, ale že

je něco víc. Pak jsem se oženil. Manželka je katolička, tak jsme o víře diskutovali, a i když jsme měli často odlišné názory, občas jsem s ní do kostela zašel a začal jsem víc poslouchat a vnímat, co se tam říká a děje, a najednou mi všechno začalo dávat smysl, našel jsem si k tomu cestu. Teď, když jsem na bohoslužbě v kostele, je to pro mě vrchol týdne.

Každý kluk asi zažije situaci, že se mu do kostela nebo na náboženství nechce – dá se to přirovnat třeba k tomu, když fotbalista nechce na trénink?

Určitě to může být podobné. Trénink, domácí práce, chození do kostela. Sám mám děti a vím, jak to s nimi je. Je potřeba mít v rodině určitý řád. Možná je to teď taková móda debatovat o výchově, ale podle mě by se rodiče měli poslouchat – přijmout to, co říkají, nebojovat proti tomu a snažit se ten čas v kostele nebo při práci či tréninku využít nejlíp, jak umím.

Vím, že se po konci kariéry věnujete dále fotbalu, ale především jako trenér. Chcete se mu věnovat i do budoucna?

Předávání toho, co jsem se v životě naučil, mě moc baví. Kromě tréninku v olomouckém klubu nabízím i vlastní individuální tréninky. Pořádáme také letní fotbalové kempy. Baví mě to nejen z hlediska fotbalu, ale také z pohledu výchovy. Nejde jen o to se naučit konkrétní věc, ale naučit se mít správný přístup a dělat věci nejlépe, jak dovedu.

Velmi netradiční je, že jste se po konci kariéry přihlásil také na studium teologie – v čem vidíte smysl toho studia?

Nakonec jsem studium teologie, které je hodně teoretické, vyměnil za náboženství se zaměřením na vzdělávání, což mě v praxi může obohatit právě při práci s mládeží. Třeba na tu teologii ještě někdy dojde.

S rostoucími úspěchy, rostla také vaše prestiž. Jste celebrita?

Určitě ne, nějakých úspěchů jsem dosáhl, ale fotbal je kolektivní sport, takže se úspěchy rozloží mezi hráče v týmu.

Přijde mi, že když mladý kluk dostane dobrou smlouvu, stane se slavným, že je pak hrozně tenká hranice k tomu sklouznout k různým pozemským lákadlům, jako jsou luxusní auta, večírky, nebo dokonce různé hazardní hry – nemyslíte?

S manželkou Lucií a našimi dětmi (Magdaléna, Eliáš, Beáta)

Samozřejmě to hrozí a spouště hráčům se to stane – peníze, večírky, alkohol je mohou nasměrovat nesprávnou cestou. Naštěstí jsem měl vždycky nějakou klapku – svědomí, vnitřní hlas, takže jsem nikdy nešel do nějakého extrému. Hlavní byl pro mě sport. I proto si myslím, že není dobře, když se třeba trénuje jenom fotbal jako činnost, ale chybí tam komplexnější výchova, kdy by se více rozvinula týmovost, ale také pokora. I víra může člověku pomoci držet se nohama na zemi.

Jako profík jste skončil ve 33 letech – není to brzy? Nejste třeba našťvaný, že to už nešlo dál? Před-

pokládám, že fotbal byl jedna z nejdůležitějších věcí v životě...

Našťvaný nejsem, spíše je to zázrak, že jsem se i přes přetrvávající veliké bolesti v kolenu udržel tak dlouho. Již dříve jsem přemýšlel o konci kariéry, ale díky Bohu jsem to zvládl, a nasbíral tak cenné zkušenosti, které teď mohu předávat dál.

Vedete děti ke sportu/fotbalu? Můžeme se těšit třeba na nového šikovného středopolaře Eliáše Hořavu?

Děti vedeme ke sportu. Eliáš (syn) hraje fotbal, talent v sobě má, snažím se mu předat nějaké hodnoty, názory, ale nevnučuji mu to. Mají fajn partu kluků, chodí na tréninky, baví ho to. Ale chci, aby měl pevný základ a širší rozhled a nezařezoval se pouze k jedné činnosti.

Je vůbec možné skloubit svůj osobní život a dráhu profesionálního sportovce?

Věřím, že ano. Je to specifické zaměstnání, jezdí se na soustředění. Ale měl jsem to nastavené tak, že je rodina a je fotbal a čas jsem se snažil rozvrhnout mezi oboje.

Nemůžu se také nezeptat na vaše velké úspěchy především v Plzni. Čím to, že jste hráli skvělé zápasy nejen u nás, ale i na evropské scéně?

Už když jsem do Plzně přicházel z Olomouce, hráli na vrcholu tabulky. Vždycky se tam sešla dobrá parta, týmový duch a nastavení hráčů, takže prvních sedm let jsme neskončili hůř než druzí.

Jakého úspěchu si nejvíce považujete?

Že se mi podařilo zahrát si Ligu mistrů – atmosféra kolem zápasů, hymna, světoví hráči. Energie těchto zápasů byla obrovská a člověk cítil, že hraje o level výš. Byla to důležitá zkušenost a člověk se pak snažil tuto energii dávat i do dalších tréninků a zápasů.

Máte ve svém životě člověka, který vás hodně ovlivnil, nasměroval, nějaký svůj vzor?

Vyloženě vzor asi ne, ale rozhodně musím poděkovat rodičům za vše, co do mě vkládali. A pak také žena, která mě nasměrovala k víře, což teď beru za základ života. Často i duchovní učitelé, kdy třeba kněží v kostele dokáží skrz slovo šířit Boží lásku a dobro.

A mezi fotbalisty? Máte nějakého opravdu dobrého kamaráda, se kterým se stýkáte?

Určitě, hlavně tady v Olomouci. V Plzni pak třeba Patrik Hrošovský, se kterým jsme si rozuměli i mimo fotbal. Na jiné vlně

SOUTĚŽ
ZAŽIJ PROFESIONÁLNÍ TRÉNINK!

Napiš nám zpětnou vazbu na článek – Jak se ti líbil? Inspiroval tě v něčem? Chtěl jsi jako malý být fotbalistou? Nebo stále chceš? Kdo tě učil kopat do míče (taťka, děda, bráška, učitel...)? Těšíme se na tvůj příběh, možná právě ten tvůj oceníme poukázkou na individuální trénink s českým fotbalovým reprezentantem Tomášem Hořavou!

Svůj příběh posílejte do 31. 10. 2022 na adresu redakce@tarsicius.cz nebo poštou na adresu redakce.